

Våra roddare samlade kring graven (n:r 3), den 7 maj.

menten av skor, en korg och stycken av oxhud. Strax sydväst därom fanns en grav med skelett, som vi, åtminstone för denna gång, lämnade i fred.

Farvattnet är outgrundligt. Kl. 4 bestiga vi åter en hög mesa för orienteringens skull. I nordost synas rätt stora vattenytor infattade mellan otaliga jardangårar. Mesans höjd var 25,3 m. över närmaste strand. Från denna höjd är perspektivet ett helt annat än från vattenytan. Den väsentliga skillnaden består däri att vi från båtarna se landet i horisontal led. Glider man ut på en sjö, tyckes den vara kolossal och stränderna te sig som en fin, gul ring på betydande avstånd.

Men bestiger man en 25 m. hög mesa, så ser man landskapet snarare som en karta vid sina fötter. Då förhärska de gula lersedimenten med sin skulptur av